

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobca uvádza, že Komisia prekročila svoje právomoci, čím porušila relevantné ustanovenia práva Únie, keď určila sumu vnútroštátnej finančnej pomoci poskytnutej v roku 2011 organizáciám výrobcov pôsobiacich v odvetví ovocia a zeleniny, ktorá bude Maďarsku čiastočne uhradená.

Žalobca tvrdí, že právo Únie nestanovuje možnosť, aby Komisia vo svojom rozhodnutí o čiastočnom vrátení vnútroštátnej finančnej pomoci poskytnutej podľa článku 103e nariadenia (ES) č. 1234/2007⁽¹⁾ organizáciám výrobcov pôsobiacich v odvetví ovocia a zeleniny rozhodla o vrátení iba tých súm, ktoré Maďarsko uviedlo vo svojej žiadosti o povolenie poskytnutia vnútroštátnej pomoci ako „odhadované“ alebo „predpokladané“ sumy.

Žalobca zastáva názor, že podľa článku 103e nariadenia č. 1234/2007 sa povolenie vnútroštátnej pomoci zo strany Komisie vzťahuje na poskytnutie pomoci, a nie na stanovenie maximálnej výšky pomoci, ktorá môže byť poskytnutá. Táto maximálna výška je jednoznačne stanovená v nariadení č. 1234/2007, ktoré uvádza, že vnútroštátna finančná pomoc nemôže prekročiť 80 % finančných príspevkov členov alebo samotných organizácií výrobcov do operačných fondov. Pravidlá týkajúce sa čiastočného vrátenia vnútroštátnej pomoci Spoločenstvom tiež neumožňujú, aby Komisia pri povoľovaní uvedeného vrátenia stanovila ako maximálnu sumu tú sumu, ktorú členský štát uviedol vo svojej žiadosti o povolenie, či už ako celkovú výšku pomoci alebo ako výšku pomoci určenú pre jednotlivé organizácie výrobcov, najmä keď uvedené oznámenie maďarskej vlády uvádzalo sumy, ktoré boli iba plánované alebo odhadované.

Žalobca rovnako tvrdí, že Komisia má právo overiť, či pomoc, ktorá bola skutočne poskytnutá, neprekročila vyššie uvedenú hranicu 80 %, a že požadované vrátenie neprekročí 60 % poskytnutej pomoci, ale nie stanovit' ako maximálnu výšku vrátenia tú sumu, ktorá je uvedená v žiadosti o povolenie, najmä vtedy, pokiaľ táto žiadosť zdôrazňuje, že údaje v nej uvedené sú odhadované a dočasné. Pokiaľ sa v priebehu roka z určitých dôvodov zmení suma vnútroštátnej pomoci poskytnutá určitej organizácii výrobcov, čiastočné vrátenie Spoločenstva sa prizná len na skutočne poskytnutú pomoc, pokiaľ budú splnené požiadavky, ktoré v tejto súvislosti stanovuje právo Únie.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (ES) č. 1234/2007 z 22. októbra 2007 o vytvorení spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov a o osobitných ustanoveniach pre určité poľnohospodárske výrobky (Ú. v. EÚ L 299, s. 1).

Žaloba podaná 6. januára 2014 — Islamic Republic of Iran Shipping Lines a i./Rada

(Vec T-14/14)

(2014/C 71/49)

Jazyk konania: angličtina

Účastníci konania

Žalobcovia: Islamic Republic of Iran Shipping Lines (Teherán, Irán), Hafize Darya Shipping Lines (HDSL) (Teherán), Khazar Shipping Lines (Anzali Free Zone, Irán), IRISL Europe GmbH (Hamburg, Nemecko), IRISL Marine Services and Engineering Co. (Qeshm Island, Irán), Irano — Misr Shipping Co. (Teherán), Safiran Payam Darya Shipping Lines (SAPID) (Teherán), Shipping Computer Services Co. (Teherán), Soroush Sarzamin Asatir Ship Management (Teherán), South Way Shipping Agency Co. Ltd (Teherán) a Valfajr 8th Shipping Line Co. (Teherán) (v zastúpení: F. Randolph, QC, M. Lester, barrister, a M. Taher, solicitor)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobcovia navrhujú, aby Všeobecný súd:

— zrušil rozhodnutie Rady 2013/497/SZBP z 10. októbra 2013, ktorým sa mení rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 272, s. 46), a nariadenie Rady (EÚ) č. 971/2013 z 10. októbra 2013, ktorým sa mení nariadenie (EÚ) č. 267/2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu (Ú. v. EÚ L 272, s. 1),

— zaviazal žalovanú na náhradu trov konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú päť žalobných dôvodov.

1. Prvý žalobný dôvod založený na tvrdení, že pre napadnuté opatrenia neexistuje riadny právny základ, ktorý zahŕňa ako kritérium pre zaradenie na zoznam spojenie so žalobcom v prvom rade (ďalej len „IRISL“), krátko po tom, čo bol IRISL úspešný so svojou žalobou o neplatnosť.
2. Druhý žalobný dôvod založený na tvrdení, že Rada porušila legitímne očakávania žalobcov a zásady účelnosti, právnej istoty, *non bis in idem*, *res iudicata* a zákaz diskriminácie.
3. Tretí žalobný dôvod založený na tvrdení, že Rada porušila právo žalobcov na obhajobu tým, že neinformovala IRISL alebo iných žalobcov o tom, že zamýšľa vydať napadnuté opatrenia a tým, že žalobcom neposkytla príležitosť vyjadriť pripomienky.

4. Štvrtý žalobný dôvod založený na tvrdení, že napadnuté opatrenia porušujú základné práva žalobcov, vrátane práva na rešpektovanie ich dobrého mena a vlastníctva.
5. Piaty žalobný dôvod založený na tvrdení, že Rada zneužila svoju právomoc tým, že prijala napadnuté opatrenia, keďže zameranie sa na IRISL a spojené spoločnosti za okolností rozsudku Všeobecného súdu nie je riadnym použitím jej právomoci.

Žaloba podaná 20. januára 2014 — HTTS a Bateni/Rada

(Vec T-45/14)

(2014/C 71/50)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Žalobcovia: HTTS Hanseatic Trade Trust & Shipping GmbH (Hamburg, Nemecko) a Naser Bateni (Hamburg) (v zastúpení: M. Schlingmann a F. Lautenschlager, advokáti)

Žalovaná: Rada Európskej únie

Návrhy

Žalobkyňa v prvom rade navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady 2013/661/SZBP z 15. novembra 2013, ktorým sa mení rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne v prvom rade,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 1154/2013 z 15. novembra 2013, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 267/2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, v rozsahu, v akom sa týka žalobkyne v prvom rade,
- zaviazal Radu na náhradu trov konania, najmä trov konania, ktoré vznikli žalobkyňi v prvom rade.

Žalobca v druhom rade navrhuje, aby Všeobecný súd:

- zrušil rozhodnutie Rady 2013/661/SZBP z 15. novembra 2013, ktorým sa mení rozhodnutie 2010/413/SZBP o reštriktívnych opatreniach voči Iránu v rozsahu, v akom sa týka žalobcu v druhom rade,
- zrušil vykonávacie nariadenie Rady (EÚ) č. 1154/2013 z 15. novembra 2013, ktorým sa vykonáva nariadenie (EÚ) č. 267/2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu v rozsahu, v akom sa týka žalobcu v druhom rade,
- zaviazal Radu na náhradu trov konania, najmä trov konania, ktoré vznikli žalobcovi v druhom rade.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby žalobcovia uvádzajú štyri žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na protiprávnosti a nepoužiteľnosti zmeneného znenia rozhodnutia 2010/413/SZBP a nariadenia (EÚ) č. 267/2012⁽¹⁾ podľa článku 277 ZFEÚ.

Žalobcovia v tejto súvislosti okrem iného tvrdia, že Rada zmenila právny základ pre zaradenie žalobcov na zoznam osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, aby tak voči nim mohla zaviesť obmedzujúce opatrenie. Rada preto pri zmene právneho základu zjavne zneužila svoju posudzovaciu právomoc.

2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení práva na účinnú súdnu ochranu a porušení povinnosti odôvodnenia.

Žalobcovia v tejto súvislosti v podstate tvrdia, že Rada ich zaradenie na zoznam osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia odôvodnila len nedostatočne. Pre podstatné skutočnosti, o ktoré sa Rada pri svojom rozhodovaní opierala, chýba akékoľvek odôvodnenie.

3. Tretí žalobný dôvod je založený na neexistencii dôvodu pre zaradenie žalobcov na zoznam osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia.

Žalobcovia v rámci tohto žalobného dôvodu namietajú, že odôvodnenie uvedené Radou obsahovo nezodpovedá dôvodom pre opätovné zaradenie žalobcov na zoznam osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia.

4. Štvrtý žalobný dôvod je založený na porušení vlastníckeho práva, slobody podnikania, práva na rešpektovanie rodinného života, ako aj porušenia zásady proporcionality.

Žalobcovia nakoniec tvrdia, že ich opätovné zaradenie na zoznam osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, porušuje ich vlastnícke právo a slobodu podnikania, ako aj právo žalobcu v druhom rade na rešpektovanie rodinného života. Domnievajú sa, že ich zaradenie na zoznam osôb a subjektov, na ktoré sa vzťahujú reštriktívne opatrenia, predstavuje neprimeraný zásah, je zjavne nevhodné k dosiahnutiu cieľov sledovaných napadnutými právnymi aktmi a v každom prípade ide nad rámec toho, čo je pre dosiahnutie týchto cieľov nevyhnutné.

⁽¹⁾ Nariadenie Rady (EÚ) č. 267/2012 z 23. marca 2012 o reštriktívnych opatreniach voči Iránu, ktorým sa zrušuje nariadenie (EÚ) č. 961/2010 (Ú. v. EÚ L 88, s. 1).